

ACC. N:R. 4481

Landskap: Småland

Upptecknat av: P. G. Sandgren

Härad: J. Måns

Adress: Påryd

Socken: Karlsbunda

Berättat av:

Uppteckningsår: 1935

Född år   i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Uppteckningen rör

sid

Originalt bonde.

1-2.

Stadensor.

3-4.

Brevlapp.

4-5.

Böndernas möblering

6.

Små bonde.

7-8.

Skriv endast på denna sida!

8 sid.

jag vill nu berättat om en hand
 ett riktigt original, hans namn var
 Jonas Jacobsson, var född 1824 i denna
 församling i gården Färsjö, men var nu
 ägare till Färsjö, uti min närmasst grannne,
 allt vad han behövde såväl i jordbrukets
 redskap, som i husgeråd hade han spått
 efter eget behöf, såväl träskederna
 smidas beslag, skadde hästar hade hästskorna,
 matvarnarna till mästarna gaddis mycket
 breda så då fick rum mycket smykelapp
 på dem, tallriken användes av trä, träskederna
 var en kraft på skapet på att komma
 hänga på partur i träpatet då välting
 uti vid ett tillfälle kom jag till hanna
 då han stod vid spisen och stekte järn
 jag fick då se en svart pärla i plåtan

så frågade jag var det var, då tog han
 papper och petade ut den i strättade
 så säger han, det var bara en färdig som
 har postnat i fjälsket då jag skydde dem,
 gannas åt med smek sina stekta järnor,
 gannas hade med sin kusten chostina
 8-barn, chostina var den som bestämde
 innanhus var skäpet skulle bli,
 kassa de några gång i tvist härn så
 var chostina knut i ryg sprang å tag
 quabben om livet svängde kunnan
 i galvet eller i den stora äggfasta
 sängen med sådan klän ut bakus
 spottina från upp mot taket, då blev
 chostina gannas bröst, så sade han, du pass
 att som du vill chostina gannas var så bärddig
 och tälq, Bänderna här hade mycket

am ~~och~~ vänstrarna till stam med ned,
 vid ett tillfälle blev det ett stort gr
 väder på natten sedan stadsredan,
 (de fingo alltid kära på natten för att
 vara i stam på mappan) vid 4 ra tiden
 på mappan kamma de liven Koffke og
 sau heter Tjuna Krogen, här fanns alltid
 Kaffe påidigt vid denna tid då handell
 kamma, ånora punga de kapa met ^Nstaka
 här, en met ^Nstak kastade 12 st. så punga
 de ett glas värmis på käft och dricka
 göka i värmis upp sig med. Så passas druck
 ett par göka, säger han, de var ett fleras
 gånader ni ha haft ^{i mitt} då i mäs kätte
 i på ligger kamma botten med rö,
 häns blase då kallt var då yr fast

3.)

Dä gomas man till stor nytte kan alltid
 på 12 sk sockerpenningar, den gånge
 kan i sängstämman ty när man på
 en sockerbas och kan så till må
 sätta, eller när man så bra som.

gag man på bröllopet där gifte hast sin
 stora dotter brudgumman var på Kullaber,
 Prästen som sigt den kotte Ringberg,
 under sigdelat den säger brudgumman,
 ju ska de pått Ringbergens att hålla
 upp må i prästerna många äpp
 många alla till på en, (trötten låg han
 när nån på brudpallen) efter middagen
 vittur pågick 3:4 timmar bärades brudkavarna
 Prästen i bruden skulle bärda, dansen pågick
 på en natt, bruden skulle dansa till
 manan blev läs på bruden.

5)

Efter darsans slut skötte brudmännen
 och läsa bruden, och tärnaerna avslöade
 handgreppen, desäpän skötte de bäras
 i brudstängan, men när de brättor var
 alltid pipat, Här pass en föjalspelare som
 y hade sin like på långt håll, som kallades
 pyntet eller spelpyntet, var utbildad på
 skottor i lekstugan vid a utkring, det skulle
 utt därre pyntet kan läst sig spela utkra-
 darsen, en den partige, spåle, det även mest att
 ja kamma att spela där, vid något dans-
 pille då det sägs mycket kunde det gå för sig,
 under denna dans blev folkets nästan utdins-
 niga de dansade. Lik de bliva liggande på
 golvet i bara spårkeder med påttarna
 då pyntet låg för darsen närmare jagades på väggen
 över vängan och spåde, å brudarna med den
 pyntet dag.

Bändernas möblering i det stora var-
dagsrummet, bestod i 2 eller 3 väggparter
sängar så stora, att 3-4 barn kunna sitta i varje,
i ena karnas säng skulle det minsta
barnet ha sitt plats invid den på sängens
på sängens yttre sida var en bred bräda
som var replad på inre sidan för att vägg-
damerorna kunde att krypa in uti,
denne bräda var låglägen, där kallades
ludbrädan, Rummet möblering bestod
för öfrigt av ett slagbord fram på rummet
en järnbeslagsskåp och där i vilken
förvarades siffrer och pänningar i kistorn
var en sänkläda för viktiga handlingar och
pänningar, 3-4 kungade stolar fanns
även, under slottet var en låda för
mindre redskap i slottet vägg.

Det var en kunde som var så givande snål
 så att hustrun och barn började yka något
 längre på sig om nåttingarna, när hade
 inte på mig lägga i ⁴⁴ släta öpp klättrasarna
 om nåttingarna då ni ingår nyttan på.

Så vid ett tillfälle hade de ett skamaker
 till sig på att göra ska, då fick skamakaren
 för sig att han skulle på de borden
 klänna hustrun i paradisdräkt, så pass-
 de han på att gå till bordet så tidigt på
 morgonen att de y kall uppstignarna. (Skamakaren
 hade alltid en papke med på att bära lätt
 knippena) då de komma till bordet säger
 skamakaren till papkan, Ta en läst i ska
 på däckarna så mycket du orkar, skamakaren
 släde sig vid härbetet, genom de häftiga
 skapen på däckarna speglar hustrun

ur bäcken som i brasken kunde se
att på nå sig några ting, så fick han
se stekplåten i spisen rappa tag
i den och höll den på wagen så att
han kunde springa i applåta därhen
ty skamokasen var väntad samma dag.

Herman berättade Maran lapa till bruket
och banden gick ut ett slag men dröjde
något länge och man blev ändå på
barket, då Maran väntat en stund, gick
han ut i förstugan och ropade skynda
dig skit på skamokasen vill äta
man häär vermt.

Här var ingen fisk på den tiden